

วิธีวิเคราะห์

สมมติฐาน

การวิเคราะห์ในวิทยานิพนธ์นี้ อาศัยข้อสมมุติฐานต่อไปนี้.-

1. ระยะเวลาขององค์อาคาร ตลอดจนระยะเอนของโครงสร้างมีค่าน้อย
2. องค์อาคารทุกชั้น เป็นวัสดุที่เป็นเนื้อเดียวกันและมีความสัมพันธ์ระหว่างความเค้นกับความเครียดเป็นไปตามกฎของฮุก
3. ระบบพื้นมีความเกร็ง (rigidity) ในระนาบของมันเองสูงมาก
4. ในกรณีพื้น เป็นระบบพื้นและคาน (slabs and beams) ความสามารถในการรับแรงคดของพื้นน้อยมาก คัดทิ้งได้ แต่ในกรณีที่เป็นระบบพื้นไร้คานก็ให้พิจารณาถึงความกว้างประสิทธิผลของแผ่นพื้นที่ทำหน้าทีเป็นคาน¹³
5. ผังของโครงสร้างมีลักษณะสมมาตร
6. คุณสมบัติเชิงกลและเชิงเรขาคณิตของโครงสร้างทุกชั้นเหมือนกันตลอดความสูง
7. ตำแหน่งของจุดค้ำยันในโครงข้อแข็ง อยู่ที่จุดกึ่งกลางความสูงของชั้น และจุดกึ่งกลางขวางคาน

¹³Aslam Qadeer, and Bryan Stafford Smith, "The Bending Stiffness of Slabs Connecting Shear Walls"; Journal of the American Concrete Institute 66 (June 1969): pp. 464-473

8. ผลของความเครียดเชิงแกนและความเครียดเชิงเฉือนบนคาน และเสามีคานน้อยมาก
9. ผลของความเครียดเชิงเฉือนในผนังรับแรงเฉือนทั้งเดี่ยวนและคู่มีน้อยมาก คัดทิ้งได้
10. ความสามารถในการรับแรงบิด ของคานมีคานน้อยไม่นำมาพิจารณา

ความสัมพันธ์ระหว่างแรงกับระยะเอนของโครงข้อแข็ง

เมื่อมีแรงคานข้างมากกระทำต่อโครงข้อแข็ง จะเกิดลักษณะการเอน เช่น ปรากฏในรูปที่ 1 ก. อาศัยข้อสมมุติฐานที่ 7 โดยถือเอาจุดคกกลับเป็นหลัก สามารถที่จะเขียนลักษณะการเอนของหน่วยโครงข้อแข็งได้ดังรูปที่ 1 ข. และจากรูปที่ 1 ข. ก็ สามารถหาความสัมพันธ์ระหว่างแรงเฉือน Q_i ในเสา i กับระยะเอน Δ ได้ดังนี้คือ

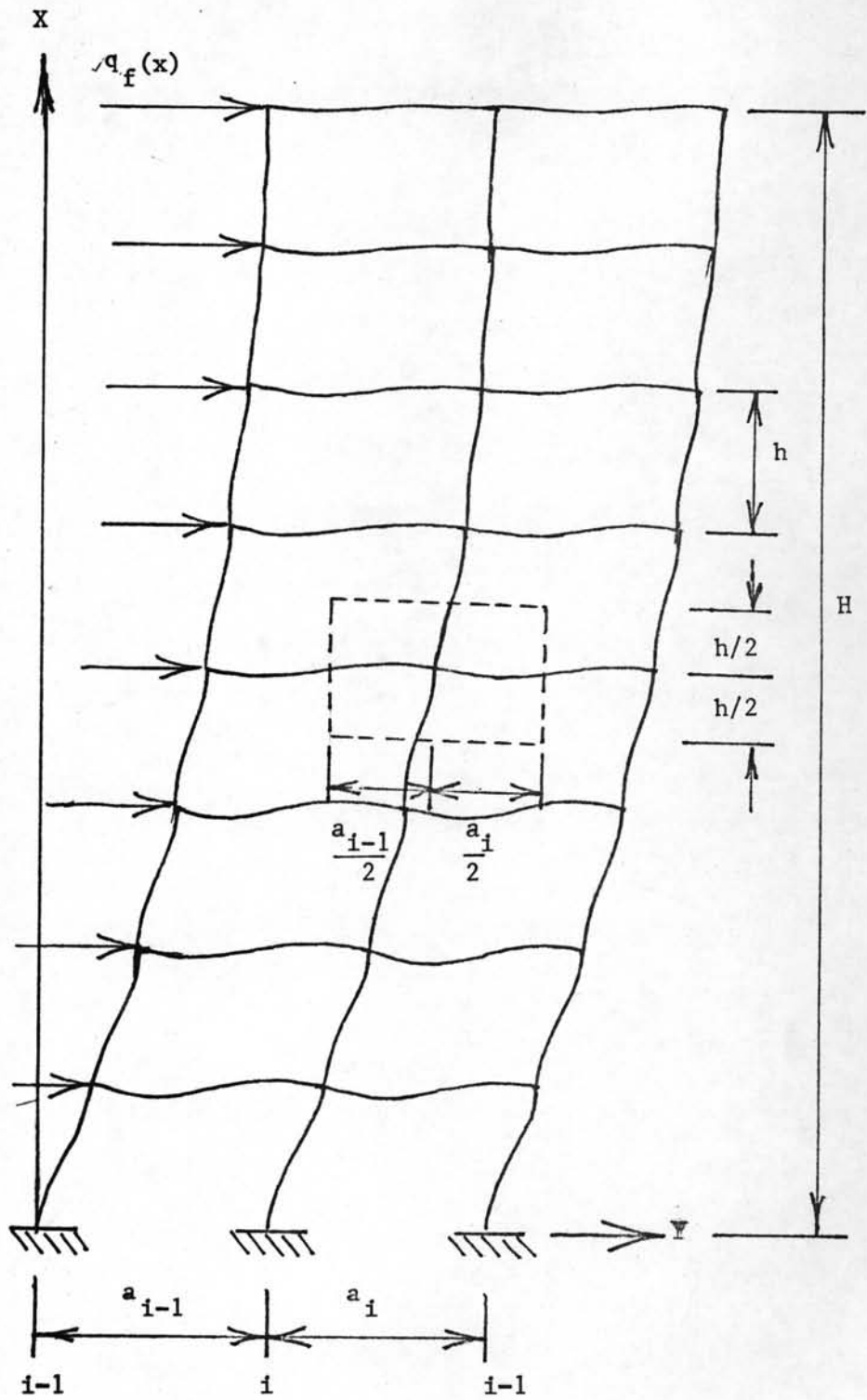
$$Q_i = K_i \frac{\Delta}{h}$$

$$K_i = \frac{12EI_{ci}}{h^2 \left[1 + \frac{2I_{ci}/h}{\frac{I_{bi}}{a_i} + \frac{I_{bi-1}}{a_{i-1}}} \right]} \dots 1 ก.$$

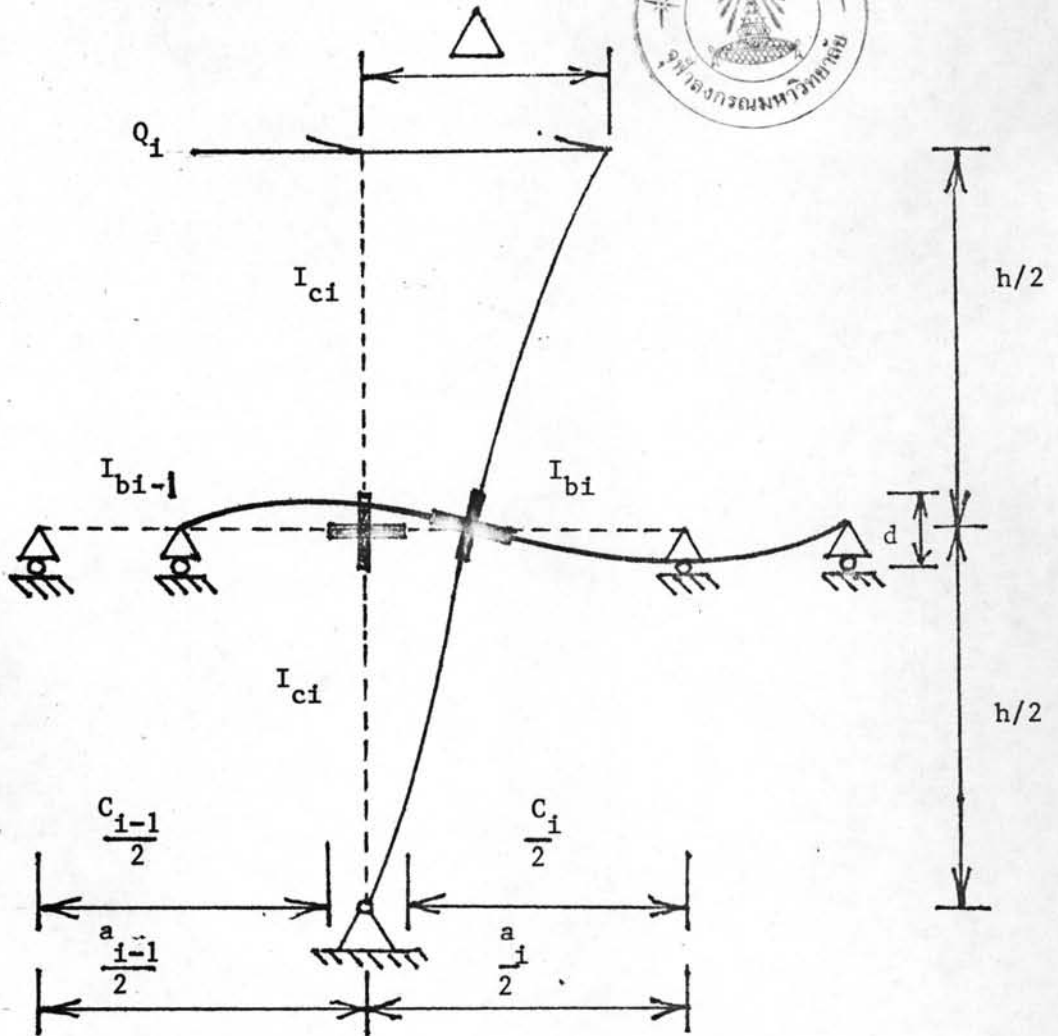
หากใช้ช่วงว่างของคาน และความสูงที่แท้จริงของเสาระหว่างที่รองรับ จะได้ความสัมพันธ์ของ K_i เป็น

$$K_i^{14} = \frac{12EI_{ci}}{h^2(1-d/h)^3} \frac{1}{1 + \frac{2\left(\frac{c_i}{a_i}\right)^3 \frac{I_{ci}}{h}}{\left(\frac{I_{bi}}{a_i} + \left(\frac{c_i}{a_i}\right)^3 \left(\frac{a_{i-1}}{c_{i-1}}\right)^3 \frac{I_{bi-1}}{a_{i-1}}\right)}} \dots 1 ข.$$

¹⁴Paul C.K. Chan, Arthur C. Heidebrecht, and Kai W. Tso, "Approximate Analysis of Multistory Multibay Frames," Journal of the Structural Division, Proceedings of American Society of Civil Engineering 101 (May 1975) : pp. 1023.

รูปที่ 1 ก. ลักษณะการเอนของโครงข้อแข็งเมื่อมีแรงกระทำด้านข้าง

รูปที่ 1 ข. ลักษณะการเอนของหน่วยโครงข้อแข็ง

- เมื่อ K_i = สติฟเนสเฉือนของเสา i ใด ๆ
 E = โมดูลัสยืดหยุ่น
 I_{ci} = โมเมนต์อินเนอร์เชียของเสา i
 I_{bi} = โมเมนต์อินเนอร์เชียของคาน i
 a_i = ระยะจากขวงเสาดังขวงเสา
 c_i = ขวงวางของคาน i
 h = ความสูงของขวงชั้น
 d = ความลึกของคาน

แต่ที่ความสูง x ใด ๆ แรงเฉือน Q_f ในเสาทั้งหมด เท่ากับผลรวมของแรงเฉือนในแต่ละเสา ดังนั้น

$$Q_f = \sum_{i=1}^n Q_i$$

$$= \sum_{i=1}^n K_i \frac{\Delta}{h}$$

โดยอาศัยหลักการของคอนตินั่ม ก็สามารถแทน Δ/h ได้ด้วย dy/dx แล้วเขียนสมการข้างบนได้ใหม่ เป็น

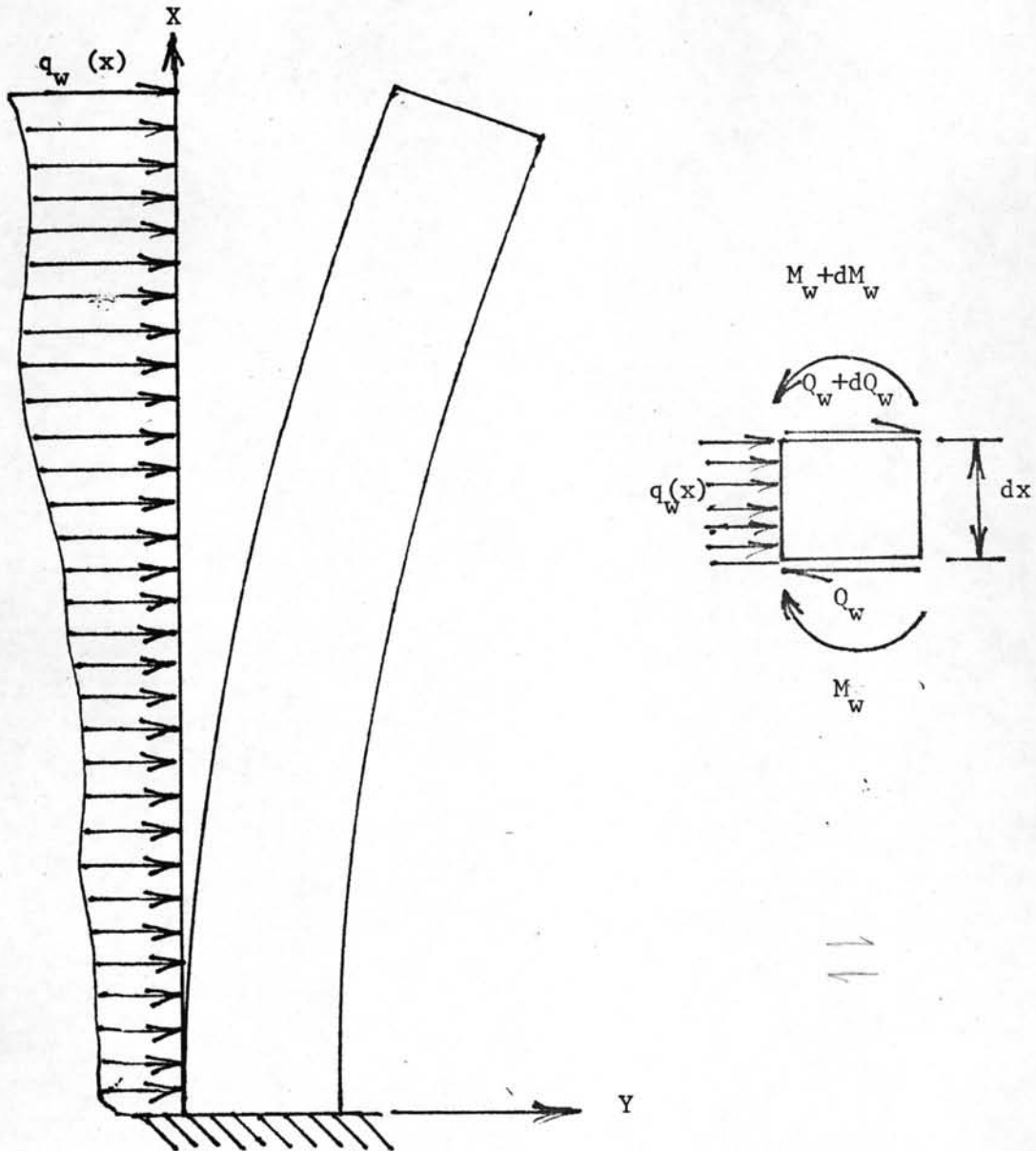
$$Q_f(x) = K_f \frac{dy(x)}{dx} \quad \dots 2$$

$$\text{เมื่อ } K_f = \sum_{i=1}^n K_i$$

และ n เป็นจำนวนของเสาทั้งหมดในแนว

เนื่องจาก $q_f(x)$ เป็นแรงคานข้างที่กระจายไปตามความสูงของโครงข้อแข็ง $q_f(x)$ จะเท่ากับ $-\frac{dQ_f(x)}{dx}$ ดังนั้นจากสมการที่ 2 เราจะได้

$$q_f(x) = -K_f \frac{d^2y(x)}{dx^2} \quad \dots 3$$

รูปที่ 2 ลักษณะการเอนของผนังรับแรงเฉือนเดียวเมื่อมีแรงกระทำด้านข้าง

ความสัมพันธ์ระหว่างแรงกับระยะ เอนของผนังรับแรงเฉือนเดียว

ผนังรับแรงเฉือนเดียวที่มีการยึดที่ฐาน เมื่อมีแรงคานข้างมากกระทำ จะมีลักษณะการเอน เป็นแบบเดียวกับคานยื่น ความสัมพันธ์ระหว่างแรงเฉือนที่ระดับความสูงใด ๆ กับระยะเอนจากรูปที่ 2 สามารถเขียนในรูปของสัญลักษณ์ของแคลคูลัสได้ว่า

$$Q_w(x) = -EI_w \frac{d^3 y(x)}{dx^3} \quad \dots 4$$

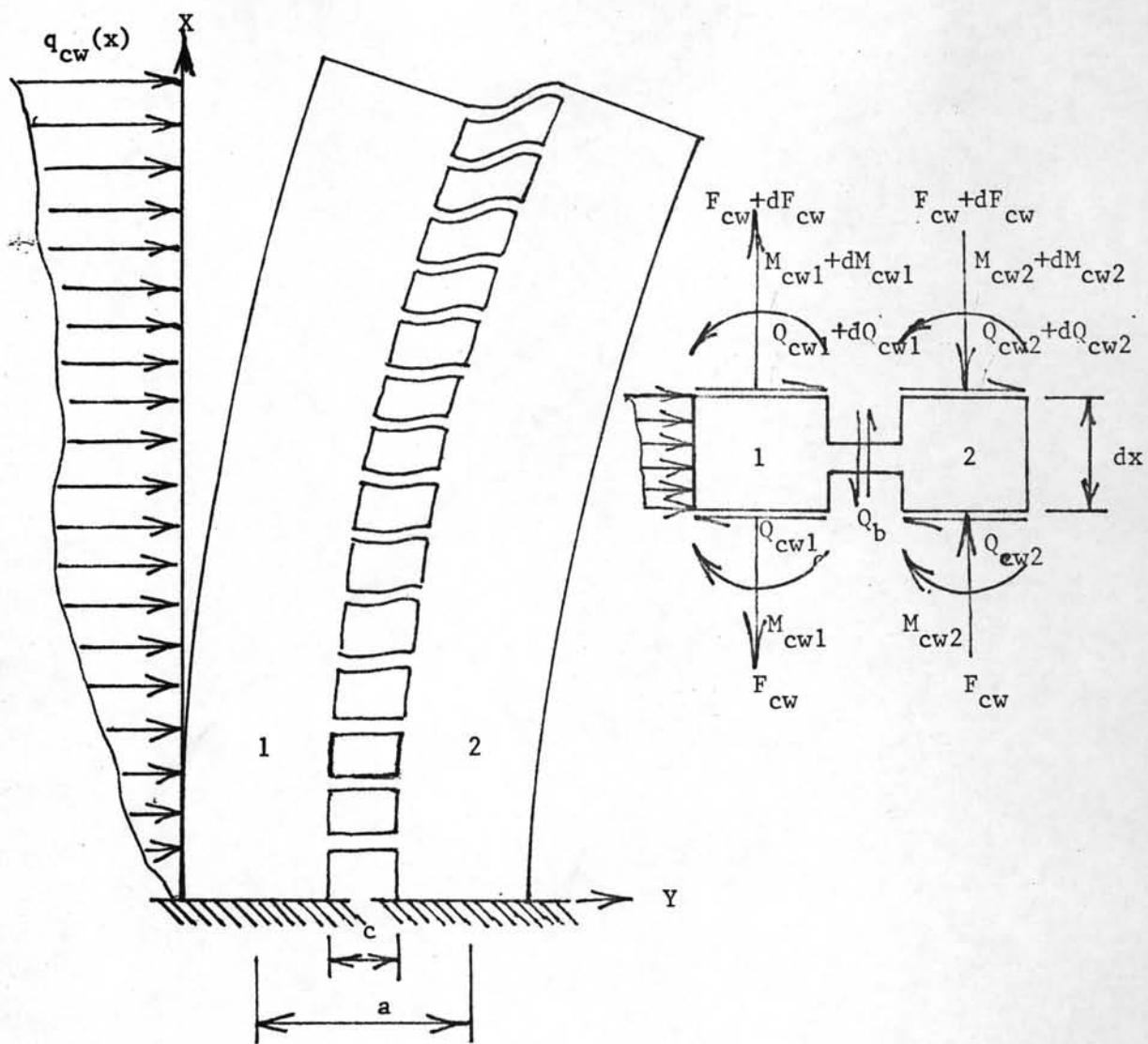
เมื่อ $Q_w(x)$ เป็นแรงเฉือนที่เกิดในผนังรับแรงเฉือน และ I_w เป็นโมเมนต์อินเนอร์เซียของผนังรับแรงเฉือน

ถ้า เราคิดฟิโอสเรนธิเอต สมการที่ 4 จะได้ความสัมพันธ์แรงกระจาย $q_w(x)$ ของผนังรับแรงเฉือนกับระยะเอน ดังนี้

$$q_w(x) = EI_w \frac{d^4 y(x)}{dx^4} \quad \dots 5$$

สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างโมเมนต์คัท $M_w(x)$ กับระยะเอน สามารถเขียนได้ดังนี้คือ

$$M_w(x) = -EI_w \frac{d^2 y(x)}{dx^2} \quad \dots 6$$

รูปที่ 3 ผนังรับแรงเฉือนคู่และแรงในทิศทางบวก

ความสัมพันธ์ระหว่างแรงกับระยะ เอนของผนังรับแรงเฉือน

ความสัมพันธ์ระหว่างแรงกระทำคานข้างกับระยะ เอนของผนังรับแรงเฉือน สามารถหาได้ตามขั้นตอนดังนี้

สมการสมดุล

พิจารณาผนังรับแรงเฉือนในรูปที่ 3 ซึ่งประกอบด้วยผนังเดี่ยวสองผนัง เชื่อมต่อกันโดยคานเชื่อม โดยที่ปลายทั้งสองของคานเชื่อมรังคกับผนัง เมื่อมีแรงคานข้าง $q_{cw}(x)$ ซึ่งเป็นแรงกระจายกระทำ $F_{cw}(x)$ เป็นแรงในแนวแกนของผนัง ซึ่งจะมีขนาดเท่ากันทั้งในผนังที่ 1 และผนังที่ 2 $M_{cw1}(x)$ และ $M_{cw2}(x)$ เป็นโมเมนต์คดที่เกิดขึ้นภายในผนังที่ 1 และผนังที่ 2 และ $Q_{cw1}(x)$ และ $Q_{cw2}(x)$ เป็นแรงเฉือนในผนังที่ 1 และผนังที่ 2 ตามลำดับ พิจารณาส่วนเล็ก ๆ dx และอาศัยหลักการสมดุลของแรงในแนวราบ จะได้

$$\frac{dQ_{cw}}{dx} = -q_{cw} \quad \dots 7$$

$$\text{เมื่อ } Q_{cw} = Q_{cw1} + Q_{cw2}$$

โดยอาศัยหลักการสมดุลของโมเมนต์ จะได้

006720

$$\frac{dM_{cw}}{dx} = Q_{cw} + \frac{adF_{cw}}{dx} \quad \dots 8$$

เมื่อ a เป็นระยะระหว่างจุดกึ่งกลางของผนังทั้งสองและ $M_{cw} = M_{cw1} + M_{cw2}$

ถ้ากำหนดให้ แรงเฉือนที่ปลายคานเชื่อมในแต่ละชั้น มีค่าเป็น Q_b j , $j = 1, 2, 3, \dots$ โดยสมมติให้แรงเฉือนนี้กระจายสม่ำเสมอตลอดช่วงความสูงของชั้น ก็อาจแทน Q_b ด้วยฟังก์ชันต่อเนื่อง $Q_b(x)$ ซึ่งเท่ากับค่าแรงเฉือนรวมในความสูงหนึ่งชั้น อาศัยหลักการสมมูลของแรงในแนวตั้ง พบว่า

$$\frac{dF_{cw}}{dx} = \frac{Q_b}{h} \quad \dots \quad 9$$

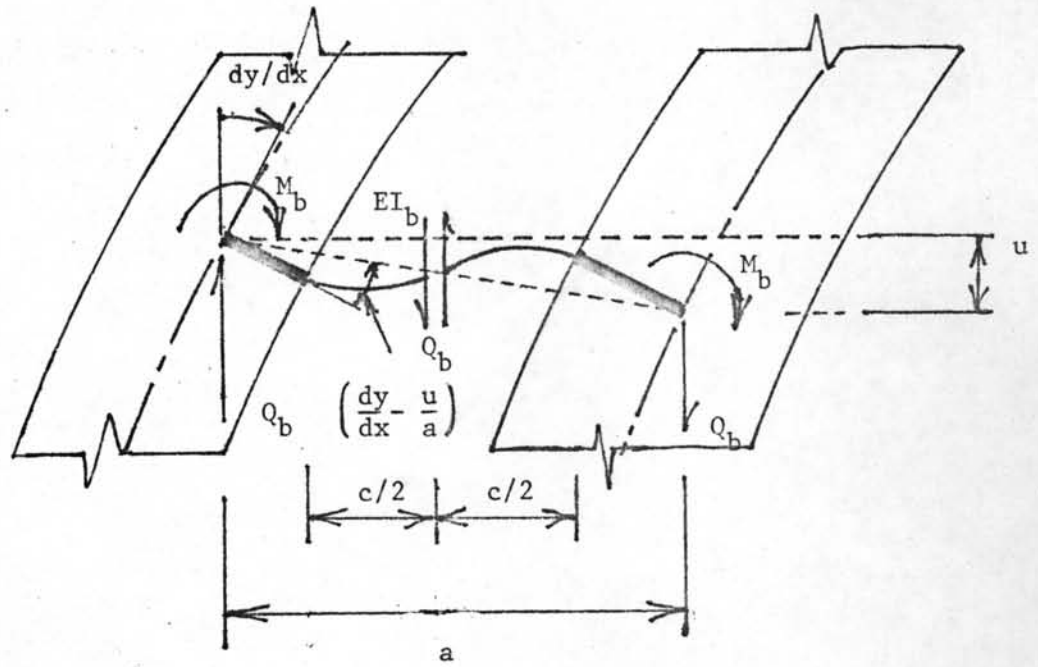
ในการหาความสัมพันธ์ระหว่างโมเมนต์ค้ำที่ปลายคานเชื่อม $M_b(x)$ และแรงเฉือน $Q_b(x)$ นั้น สมมติให้คานเชื่อมเสมือนมีความยาวจากศูนย์กลางถึงศูนย์กลางผนังทั้งสอง โดยให้ส่วนของคานที่ฝังในผนังมีค่า EI เท่ากับอนันต์ (infinity) และให้มีจุดค้ำกลับเกิดขึ้นที่จุดกลางช่วงคาน ซึ่งทำให้สามารถเขียนลักษณะของการโก่งและแรงภายในของคานเชื่อมได้ เช่นรูปที่ 4 และจากสมการการสมมูลของโมเมนต์จะได้

$$Q_b(x) = -\frac{2M_b(x)}{a} \quad \dots \quad 10$$

ความสัมพันธ์ระหว่างแรงกับการเคลื่อนที่

เมื่อมีแรง $F_{cw}(x)$ เกิดขึ้นในแนวแกนของผนัง ซึ่งจะเป็นแรงดึงในผนังที่ 1 และเป็นแรงอัดในผนังที่ 2 ถ้า $u(x)$ เป็นการเคลื่อนที่สัมพันธ์ในแนวแกนระหว่างผนังทั้งสอง ซึ่งวัดที่ความสูง x ใด ๆ อาศัยความสัมพันธ์ระหว่างความเค้นและความเครียดเชิงแกนจะได้ความสัมพันธ์ดังนี้

$$u(x) = \frac{1}{A_{cw1}E} \int_0^x F_{cw}(\lambda) d\lambda + \frac{1}{A_{cw2}E} \int_0^x F_{cw}(\lambda) d\lambda$$

รูปที่ 4 ลักษณะการโก่งและแรงในคานเชื่อม

$$u(x) = \frac{A_{cw}}{A_{cw1} A_{cw2} E} \int_0^x F_{cw}(\lambda) d\lambda \quad \dots \quad 11$$

เมื่อ A_{cw1} และ A_{cw2} เป็นพื้นที่หน้าตัดของผนังที่ 1 และผนังที่ 2 ตามลำดับ และ A_{cw} เป็นผลรวมของ A_{cw1} และ A_{cw2}

ถ้าพิจารณารูปที่ 4 ซึ่งเป็นลักษณะการโค้งของคานเชื่อม การเอียงของผนังรับแรงเฉือนคู่ และพิจารณาการเปลี่ยนแปลงความยาวในแนวแกนของผนัง พบว่ามุมที่ปลายคานเชื่อมหมุนไปเมื่อวัดจากแนวของเส้นเชื่อมระหว่างศูนย์กลางผนังทั้งสอง จะมีค่าเท่ากับ $dy/dx - u/a$ และสัมพันธ์กับโมเมนต์คัต $M_b(x)$ ดังนี้ คือ

$$\frac{dy}{dx} - \frac{u}{a} = \frac{M_b c^3}{6EI_b a^2} \quad \dots \quad 12$$

เมื่อ I_b เป็นโมเมนต์อินเนอร์เชียของคานเชื่อม และ c เป็นช่วงว่างของคานเชื่อม

สำหรับความสัมพันธ์ระหว่าง โมเมนต์คัตที่เกิดขึ้นในผนังรับแรงเฉือนกับระยะเอียงของมัน สามารถเขียนได้ดังนี้ คือ

$$M_{cw1} = - EI_{cw1} \frac{d^2 y}{dx^2} \quad \dots \quad 13ก$$

$$M_{cw2} = - EI_{cw2} \frac{d^2 y}{dx^2} \quad \dots \quad 13ข$$

และจากการรวมสมการที่ 13ก. และสมการที่ 13ข. เข้าด้วยกัน จะได้

$$M_{cw} = - E I_{cw} \frac{d^2 y}{dx^2} \quad \dots \quad 13$$

เมื่อ I_{cw} เป็นผลรวมของโมเมนต์อินเนอร์เซียของ I_{cw1} และ I_{cw2} ของผนังที่ 1 และผนังที่ 2

สมการควบคุมของผนังรับแรงเฉือนคู่

เรามีสมการการสมดุล 4 สมการ ได้แก่สมการที่ 7, 8, 9 และ 10 และมีสมการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างแรงกับการเคลื่อนที่ 3 สมการ คือสมการที่ 11, 12 และ 13 รวมแล้วเป็น 7 สมการและตัวไม่ทราบค่าได้แก่ Q_{cw} , M_{cw} , Q_b , M_b , F_{cw} , y และจำนวน 7 ตัว ดังนั้นสามารถที่จะเขียนสมการแสดงความสัมพันธ์ระหว่าง y กับ Q_{cw} ได้ เริ่มโดยการแทนสมการที่ 11 ลงในสมการที่ 12 แล้วนำความสัมพันธ์ที่ได้ แทนลงไปในสมการที่ 10 จะได้ความสัมพันธ์ระหว่างแรงเฉือน ในความเค้น แรงในแนวแกนของผนัง และระยะเอนดังนี้ คือ

$$Q_b(x) = - \frac{12EI_b a^2}{a^3 c} \left[\frac{dy(x)}{dx} - \frac{A_{cw}}{aA_{cw1} A_{cw2}} \int_0^x F_{cw}(\lambda) d\lambda \right] \dots 14$$

และแทนสมการที่ 13 ลงในสมการที่ 8 จะได้ความสัมพันธ์ระหว่างแรงเฉือนและแรงในแนวแกนของผนังกับระยะเอนดังนี้

$$\frac{dF_{cw}(x)}{dx} = - \frac{1}{a} \left[EI_{cw} \frac{d^3 y(x)}{dx^3} + Q_{cw}(x) \right] \dots 15$$

จากการแทนค่า $\frac{dF_{cw}(x)}{dx}$ จากสมการที่ 15 และ Q_b จากสมการที่ 14 ลงในสมการที่ 9 ซึ่งเป็นสมการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างแรงทั้งสองจะได้

$$EI_{cw} \frac{d^3 y(x)}{dx^3} - \frac{12EI_b a^2}{h c} \frac{dy(x)}{dx} = - Q_{cw}(x) - \frac{12EI_b a^2}{h c^3} \frac{A_{cw}}{aA_{cw1} A_{cw2}} \int_0^x F_{cw}(\lambda) d\lambda \dots 16$$

ซึ่งเป็นสมการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างระยะเอนกับแรงเฉือนและแรงในแนวแกนของผนัง

เพื่อที่จะกำจัดเครื่องหมายอินทิเกรต และแรงในแนวแกนของผนัง สามารถทำได้โดยการดิฟเฟอเรนเชียลสมการที่ 16 เทียบกับ x สองครั้งแล้วแทน แล้วแทนด้วยสมการที่ 15 และจัดพจน์ใหม่จะได้

$$\begin{aligned} EI_{cw} \frac{d^5 y(x)}{dx^5} - \frac{12EI_b a^2}{h c^3} \left[1 + \frac{A_{cw} I_{cw}}{a^2 A_{cw1} A_{cw2}} \right] \frac{d^3 y(x)}{dx^3} \\ = -\frac{d^2 Q_{cw}(x)}{dx^2} + \frac{12EI_b a^2}{h c^3} \frac{A_{cw} Q_{cw}(x)}{a^2 A_{cw1} A_{cw2} E} \dots \quad 17 \end{aligned}$$

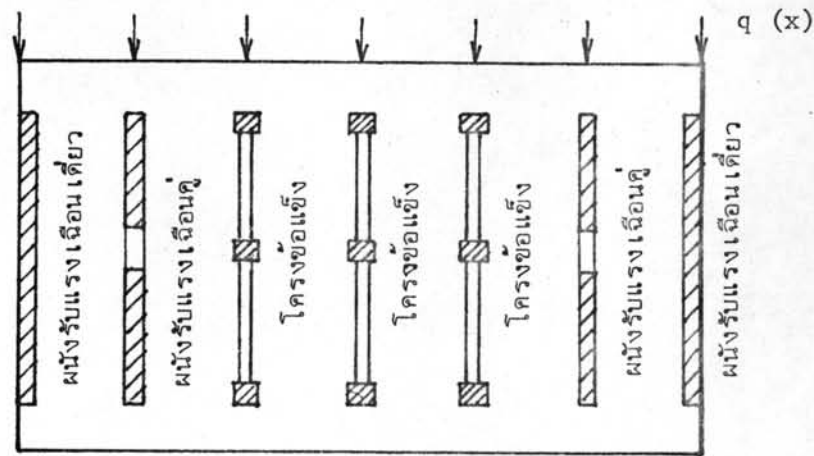
ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ในรูปของระยะเอนกับแรงเฉือน

ในขั้นตอนนี้เราได้หาความสัมพันธ์ระหว่าง แรงกระทำด้านข้างกับระยะเอนของโครงสร้างทั้งสามประเภทแล้ว คือ โครงข้อแข็ง ผนังรับแรงเฉือนเดี่ยว และผนังรับแรงเฉือนคู่ ซึ่งในขั้นตอนนี้ต่อไป จะเป็นการหาสมการควบคุมของโครงอาคารทั้งหมดที่ประกอบด้วยโครงสร้างทั้งสามประเภท

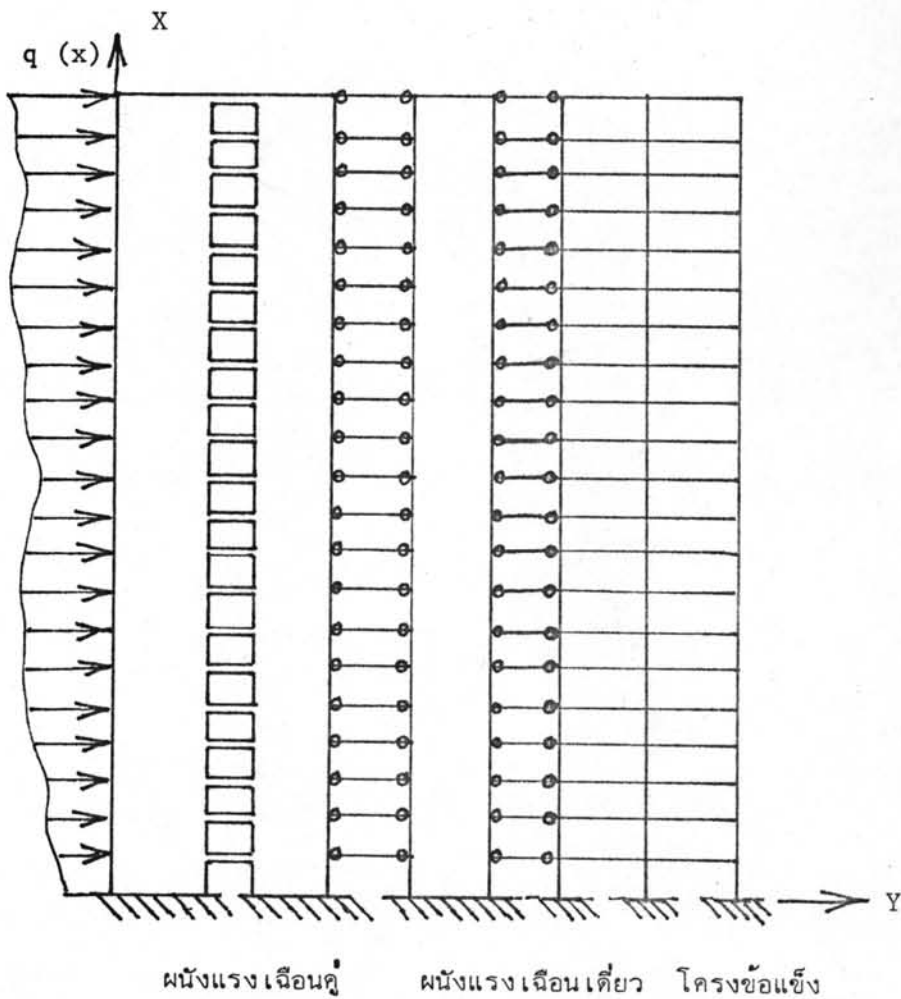
สมการควบคุมของ โครงสร้างทั้งหมดและสภาพของ ขอบ

ตัวแบบโครงอาคารสำหรับการวิเคราะห์

เมื่อมีแรงด้านข้างมากกระทำต่อโครงอาคารที่ประกอบด้วยโครงข้อแข็ง ผนังรับแรงเฉือนเดี่ยว และผนังรับแรงเฉือนคู่ ซึ่งมีความสมมาตรในรูปผั่ง ดังตัวอย่างในรูปที่ 5 โดยอาศัยข้อสมมุติฐานที่ 3, 5 และ 10 ก็สามารถที่จะเขียนรูปแสดงการรับแรงของโครงอาคารได้ เช่นรูปที่ 6 ซึ่งได้มาจากการรวมสถิติเนสของโครงสร้างประเภทเดียวกันเข้าด้วยกัน และให้โครงสร้างแต่ละประเภท เชื่อมต่อกันด้วยข้อต่อที่มีความแข็งในแนวแกนสูง แต่หมุนได้รอบจุดต่อ ทั้งนี้ เพื่อที่จะให้ค่าระยะเอนของโครงสร้างแต่ละประเภทในโครงอาคารมีค่าเท่ากันที่ตำแหน่งความสูงเดียวกัน

รูปที่ 5 ตัวอย่างผนังโครงอาคารที่ประกอบด้วยผนังรับแรงเฉือนคู่, ผนังรับแรงเฉือนเดี่ยว และโครงข้อแข็งซึ่งจัดวางในลักษณะสมมาตร

รูปที่ 6 ตัวอย่างโครงอาคารสำหรับการวิเคราะห์

สมการควบคุม

เมื่อมีแรงกระจาย $q(x)$ มากระทำต่อด้านข้างของอาคารตามรูปที่ 6 ให้ $Q_f(x)$, $Q_w(x)$, และ $Q_{cw}(x)$ เป็นแรงเฉือนที่เกิดขึ้นที่ความสูง x ใด ๆ ของโครงข้อแข็ง ผนังรับแรงเฉือนเดียวและผนังรับแรงเฉือนคู่ตามลำดับ โดยอาศัยหลักการสมดุลย์ของแรงในแนวราบจะได้

$$Q_f(x) + Q_w(x) + Q_{cw}(x) = Q(x) \quad \dots 18$$

เมื่อ $Q(x)$ เป็นแรงกระทำด้านข้างทั้งหมด โดยคิดจากจุดยอด H ซึ่งเป็นความสูงของอาคาร จนถึงระดับความสูง x ใด ๆ ซึ่งในกรณีที่แรงกระทำด้านข้างมีแรงกระจาย $q(x)$ อย่างเดียว $Q(x) = \int_0^H q(x) dx$ เมื่อ แทนสมการที่ 2 และ 4 ลงในสมการที่ 18 แล้วจัดพจน์ใหม่ได้

$$Q_{cw}(x) = Q(x) - K_f \frac{dy(x)}{dx} + EI_w \frac{d^3 y(x)}{dx^3} \quad \dots 19$$

จากนั้นแทนสมการที่ 19 ลงในสมการที่ 17 แล้วจัดใหม่ได้

$$\begin{aligned} & EI_w \frac{d^5 y(x)}{dx^5} - \left[\frac{12EI_b a^2}{h c^3} \left(1 + \frac{A_{cw} I}{a^2 A_{cw1} A_{cw2}} \right) + K_f \right] \frac{d^3 y(x)}{dx^3} \\ & + \frac{12EI_b a^2}{h c^3} \frac{A_{cw} K_f}{a^2 A_{cw1} A_{cw2} E} \frac{dy(x)}{dx} \\ & = - \frac{d^2 Q(x)}{dx^2} + \frac{12EI_b}{h} \frac{a^2}{c^3} \frac{A_{cw} Q(x)}{a^2 A_{cw1} A_{cw2} E} \end{aligned}$$

เมื่อ $I = I_w + I_{cw}$

หรือทำให้รูปสมการง่ายขึ้นจะได้

$$\beta_1 \frac{d^5 y(x)}{dx^5} - \beta_2 \frac{d^3 y(x)}{dx^3} + \beta_3 \frac{dy(x)}{dx} = -\frac{d^2 Q(x)}{dx^2} + \frac{\beta_3}{K_f} Q(x) \dots 20$$

เมื่อ

$$\beta_1 = E(I_w + I_{cw})$$

$$\beta_2 = \frac{12EI_b}{h} \frac{a^2}{c^3} \left(1 + \frac{A_{cw} (I_w + I_{cw})}{a^2 A_{cw1} A_{cw2}} \right) + K_f$$

$$\beta_3 = \frac{12EI_b}{h} \frac{a^2}{c^3} \frac{A_{cw} K_f}{a^2 A_{cw1} A_{cw2} E}$$

สมการที่ 20 เป็นสมการควบคุมระยะเอนของโครงอาคารทั้งหมด โดยแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างระยะเอนกับอัตราการผลิตเปลี่ยนแปลงของแรงที่มากระทำซึ่งอยู่ในรูปของแรงเฉือน

ค่าคอมพิวไปของสมการ 20 ซึ่งเป็นสมการเชิงเฟอเรนเชียลธรรมดา ออเดอร์ 5

คือ

$$y(x) = C_1 \cosh \alpha_1 x + C_2 \sinh \alpha_1 x + C_3 \cosh \alpha_2 x + C_4 \sinh \alpha_2 x + C_5 + e^{-\alpha_1 x} / e^{2\alpha_1 x} / e^{-(\alpha_1 + \alpha_2)x} / e^{2\alpha_2 x} / e^{-\alpha_2 x} / f(x) dx dx dx dx dx$$

เมื่อ

$$f(x) = -\frac{d^2 Q(x)}{dx^2} + \frac{\beta_3}{K} Q(x) \dots 21$$

$$\alpha_1 = \left[\frac{\beta_2 + \sqrt{\beta_2^2 - 4\beta_1\beta_3}}{2\beta_1} \right]^{1/2}$$

$$\alpha_2 = \left[\frac{\beta_2 - \sqrt{\beta_2^2 - 4\beta_1\beta_3}}{2\beta_1} \right]^{1/2}$$

และ c_1, c_2, c_3, c_4, c_5 ซึ่งเป็นตัวคงที่ (arbitrary constants) ซึ่ง
จะหาค่าได้จากสมการของสภาพขอบและจะได้อีกมาถึงในตอนต่อไป

สมการสภาพขอบ

ในกรณีพื้นฐานรากของโครงอาคารมีการยึดรั้งที่ฐาน จึงอาจเขียนสมการของ
สภาพขอบได้ดังนี้.-

1. ระยะเอนที่ฐานของอาคารมีค่าเป็นศูนย์ จะได้

$$y(0) = 0 \quad \dots \quad 22$$

2. ความลาดเอียงที่ฐานมีค่าเป็นศูนย์

$$y'(0) = 0 \quad \dots \quad 23$$

3. โมเมนต์ค้ำที่จุดยึดของผนังรับแรงเฉือนเดียวและผนังรับแรงเฉือนคู่
มีค่าเป็นศูนย์

$$y''(H) = 0 \quad \dots \quad 24$$

4. ผลรวมของแรงเฉือนที่ฐานของโครงสร้างทั้งสามส่วน ย่อมเท่ากับแรง
ภายนอกที่มากกระทำอาคารทั้งหมด

$$Q_F(0) + Q_W(0) + Q_{CW}(0) = Q(0)$$

$$\text{หรือ} \quad \beta_1 y'''(0) = -Q(0) \quad \dots \quad 25$$

5. ผลรวมของแรงกระจายที่จุดยอดของโครงสร้างทั้งสามส่วน จะเท่ากับแรงกระจายที่มากกระทำที่จุดยอด

$$q_f(H) + q_w(H) + q_{cw}(H) = q(H)$$

หรือ $\int \cdot 1^Y(H) = q(H) \dots 26$